

РЕШЕНИЕ

№ 2269

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 26.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **12453** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б..

Образувано е по жалба на Р. А., [дата на раждане] в [населено място], гражданка на С., лично и със съгласието на майка си И С. Х. против заповед рег. № ОЧ-99/14.12.2013 г., издадена от директора на РДГП - Аерогари, с която на жалбоподателката е наложена принудителна административна мярка "принудително отвеждане до границата на РБ" на основание чл. 41, т. 3 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ.

Жалбоподателката не отрича факта, че е извършила нарушението посочено в оспорената заповед- направила е опит да напусне РБългария, представяйки за гранично паспортно –визов контрол на Аерогара С. чужд датски паспорт на името на К. В. , [дата на раждане] ,но заявява че е направила грешка поради неопитността си, предвид че е непълнолетна, което е видно от документа и за самоличност с имена Р. А. З., [дата на раждане] в [населено място], С.. Моли да бъде отменена заповедта, както и да и бъде позволено да живее при майка си Имам С. Х. на адрес в [населено място]. Жалбата се поддържа от оспорващата, която се явява лично в съдебно заседание придружавана от майка си, ведно с упълномощен процесуален представител адв. А. А.. Искането до съда е за отмяна на оспорената заповед, предвид че същата не е в интерес на непълнолетната жалбоподателка, като се заявява и че по искането на оспорващата и нейната майка е образувано производство за предоставяне на статут по реда на Закона за убежището и бежанците.

Ответникът - директор на регионална дирекция Гранична полиция /РДГП/-Аерогари,

чрез процесуалния си представител юрк. И. оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Релевира се довод че в случай, че на оспорващата се предостави статут на бежанец или хуманитарен статут оспорваната заповед ще бъде отменена от ответника. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд, С.- град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата, вх. № 26075/19.12.2013г. по описа на ГД"ГП"-Регионална дирекция"Гранична полиция"-Аерогари е процесуално допустима като подадена от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт и в предвидения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок, считано от съобщаването му на 14.12.2013 г.

При разглеждането ѝ по съществото на спора, съдът намира следното от фактическа страна:

От представените с административната преписка доказателства -предложение рег. № 21617/14.12.2013 г. на началник група „ОПТЛ" гл. инспектор В.В. за налагане на принудителни административни мерки по ЗЧРБ , утвърдено от директора на РДГП"Аерогари"комисар М. и експертна справка № 693-Т2 от 14.12.2013 г., изготвена от В. В. мл. експерт в ГКПП - Аерогара С., се установява, че оспорващата Р. А. на 14.12.2013 г. при напускане на страната с полет до К. през В. е представила за обработка датски паспорт № 203 420585, издаден на 23.07.2008г. г. на името на К. В. , [дата на раждане] При извършената проверка се е установило, че датския паспорт е оригинален, но преостъпен. Оспорващата при проведената беседа е заявила, че е сирийски гражданин с имена Р. А., родена е на 27.04.1992г. и няма документи за самоличност.

В тази връзка видно от предложение рег. 21617/14.12.2013 г. на началник група ОПТЛ е прието, че оспорващата е влязла в Република Б., с цел да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. Поради това на директора на РДГП е предложено да бъдат наложени принудителни административни мерки по чл. 41, т. 3 от ЗЧРБ - принудително отвеждане до границата и по чл. 42з, ал. 3 и ал. 4 от ЗЧРБ във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и т. 22 от ЗЧРБ - забрана за влизане в страната за срок от 5 години и на основание чл. 44, ал. 6 и ал. 8 от ЗЧРБ до отпадане пречките за изпълнение на ПАМ - да бъде настанена в СДВНЧ.

При тези фактически данни е издадена оспорената в настоящото производство заповед, рег. № ОЧ-99/14.12.2013 г., с която на Р. А., [дата на раждане] в [населено място], гражданка на С., без документи за самоличност е наложена ПАМ принудително отвеждане до границата.

Заповедта е връчена на 14.12.2013 г. в присъствието на преводач от арабски език.

Не е спорно обстоятелството, че във връзка с молбите на оспорващата и нейната майка в Държавната агенция за бежанците при МС е образувано производство по реда на Глава Шеста, раздел Ia от Закона за убежището и бежанците, представено е заверено копие от регистрационна карта на чужденец №[ЕИК]/03.02.2014г., в производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане молбата за статут на Р. А. 3. и копие от регистрационна карта на чужденец №[ЕИК] за нейната майка. В хода на съдебното производство жалбоподателката, чрез процесуалния си представител представя заверено копие в превод на паспорт №[ЕИК] ,издаден на

05.08.2013г. от дирекция Миграция Д.-С., със срок на валидност до 04.08.2019г., от който се установява че оспорващата е непълнолетна , родена е на 28.04.1997г. в Д., като имената и са Р. А. З..

От приетото като доказателство Постановление от 30.01.2014г. постановено от К.Б., прокурор при СРП по досъдебно производство № 68/2013г. по описа на Г.-С., пр.пр. № 41172/2013г., към което е присъединено ДП № 69/2013г. на Г.-С., пр.пр. № 49459/2013 на СРС, се установява обстоятелството, срещу Р. А. е било образувано и водено до съдебно производство за това, че на 14.12.2013г. около 13.20.ч. в [населено място], на ГКПП Аерогара С. Терминал 2, салон „Заминаване” съзнателно се е ползвала от чуждестранен документ за самоличност, издаден на друго лице-датски национален паспорт с №[ЕИК], издаден на 23.07.2008г. на името на К. В., [дата на раждане] -престъпление по чл.318 НК. Установява се също че производството е прекратено, на основание чл.66 ал.1 от НК чл.9 ал.2 от НК, тъй като деянието не съставлява престъпление. По делото е приет като доказателство социален доклад изготвен от Дирекция Социално подпомагане „С.”-С. към Агенция за социално подпомагане от който се установява, че жалбоподателката живее заедно с майка си ,братята си А. и А. А.,неговата събруга и малолетното им дете в жилище под наем в [населено място], ж.к. Надежда [жилищен адрес]ет. III, ап.6 , базисните потребности на децата в семейството са задоволени ,съществува силна емоционална привързаност между тях и останалите членове на семейството, като препоръката на социалните работници е, че е в интерес на непълнолетната жалбоподателка да поддържа пълноценни контакти със семейството си, да получава необходимата родителска грижа ,които да подпомогнат физическото и психическото и развитие.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган -директора на регионална дирекция "Гранична полиция"-Аерогари, който по силата на чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ е изрично овластен да налага принудителни административни мерки по чл. 39а от същия закон./видно от удостоверение № 3121/11.02.2014г. началник ЧР в ГД"Гранична полиция"-МВР РДГП-Аерогори./

Актът е издаден в предвидената от закона форма, съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително фактическите основания за издаването му, и при спазване на административно производствените правила-заповедта е връчена на оспорващата лично, в присъствието на преводач от арабски език,който е разбираем за Р. А. З.. Заповедта е издадена и при спазване на чл.44,ал.2 от ЗЧРБ, като са изложени мотиви за личното положение на чужденката, предвид безспорно установените факти, към датата на издаване на акта-оспорващата е заявила че е пълнолетна, не е омъжена, няма постоянен адрес, производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване в Република Б..

Избраната от административния орган принудителна административна мярка е предвидена в разпоредбата на чл. 41, т. 3 от ЗЧРБ и е приложена след като са осъществени законовите предпоставки за това. Съгласно цитираната норма принудително отвеждане до границата на Република Б. се налага, когато се установи, че чужденецът е влязъл и пребивава в страната с неистински или с преправен документ за задгранично пътуване или със заместващ го документ. Следва да се посочи, че нормата на чл. 41, т.3 от ЗЧРБ е императивна и при установяване на юридически факти, попадащи в визираната в нея хипотеза, органът в условията на

обвързана компетентност е длъжен да приложи ПАМ, както е процедирано и в настоящия случай.

По делото безспорно се установи, че по отношение на жалбоподателката са били налице предпоставките за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 41, т. 3 от ЗЧРБ.- оспорващата Р. А. на 14.12.2013 г. при напускане на страната с полет до К. през В. е представила за обработка датски паспорт № 203 420585, издаден на 23.07.2008г. г. на името на К. В. , [дата на раждане] При извършената проверка се е установило, че датския паспорт е оригинален, но преостъпен.

Съдът намира за неоснователни доводите за противоречие на оспорената заповед с разпоредбата на чл. 67, ал.1 от ЗУБ. Наличието на висящо производство по ЗУБ е неотнормо към законосъобразността на приложената ПАМ "принудително отвеждане до границата на Република Б.", а има връзка единствено с нейното изпълнение.

Предвид изложеното съдът счита, че обжалваната заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност по смисъла на чл. 146 от АПК. Не са налице основания за отмяната и, поради което подадената срещу нея жалба като неоснователна следва да се отхвърли.

Независимо от изхода на спора разноски не се присъждат поради липса на заявено преди приключване на устните състезания искане.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Първо отделение,20 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. З., [дата на раждане] в [населено място], гражданка на С., лично и със съгласието на майка си Имам С. Х. против заповед рег. № ОЧ-99/14.12.2013 г., издадена от директора на РДГП – Аерогари, с която спрямо чужденеца е наложена принудителна административна мярка "Принудително отвеждане до границата на Република Б."

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните и получаване на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: